

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Vladika a sudcov JUDr. Jozefa Kolcuna a JUDr. Oľgy Trnkovej v právnej veci žalobcu **K. K.**, bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. L. P., advokátom v B., proti žalovanému **S., s.r.o.**, B., zastúpenému Mgr. I. G., advokátkou v S., **o výmenu vecí a náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 4 C 224/03, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. marca 2007 sp. zn. 9 Co 152/06 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave z 10. januára 2008 sp. zn. 9 Co 152/06, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **z a m i e t a .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania 277,27 € k rukám Mgr. I. G., advokátky v S., do 3 dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo 7. februára 2006 č.k. 4 C 224/2003-85 uložil žalovanému povinnosť vymeniť osobné motorové vozidlo zn. Lada 2111, výrobné číslo motora X., výrobné číslo podvozku X. X. žalobcovi za nové do 3 dní po právoplatnosti rozhodnutia. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 59 600,- Sk titulom náhrady škody, 6 480,- Sk titulom náhrady trov konania, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca u žalovaného včas reklamoval závady,

ktoré mu na motore a prevodovke opakovane neboli odstránené. Tieto závady skonštatoval i znalec v znaleckom posudku. Okrem nich reklamoval ďalších 20 až 30 menších závad, ktoré spôsobovali auto neupotrebitelným.

Žalobe žalobcu vyhovel s poukazom na ustanovenia § 588, § 620 ods. 2, § 622 ods. 1 až 3, § 623 ods. 1, § 626 ods. 1 a § 627 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súčasne žalobcovi priznal i náhradu škody vo výške 59 600,- Sk, ktorá mu bola spôsobená nemožnosťou užívať auto. Bol preto nútený si požičovať auto z požičovne. Požičovné činilo 400 Sk / deň za obdobie od 4.5.2004 do 30.9.2004, t.j. 149 dní krát 400,- Sk / deň (§ 600 Občianskeho zákonníka).

Na odvolanie žalovaného a žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 8. marca 2007 sp. zn. 9 Co 152/06 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 30 913,- Sk, k rukám Mgr. I. G., advokátky v Starej Turej, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania štátu vo výške 9 343,- Sk na účet Okresného súdu Bratislava IV, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že súd prvého stupňa síce zistil správne skutkový stav, ale posúdil vec po právnej stránke nesprávne, a to podľa predpisov platných od 1.4.2004, hoci predmetný nárok sa mal posúdiť podľa právnej úpravy platnej do 31.3.2004, pretože práva zo zodpovednosti za vady, pri ktorých záručná doba začala plynúť pred 1.4.2004, sa posudzujú podľa doterajších predpisov - platných do 1.4.2004. Žalovaný, podľa záznamov v servisnej knižke, odstránil žalobcom reklamované vady a reklamovanie iných väd na motorovom vozidle preukázané nebolo. Keď potom žalobca uplatnil právo na výmenu vozidla za nové 30.3.2004, bez toho aby uvedený, resp. iný nárok (ako na odstránenie väd) uplatnil u žalovaného v rámci plynutia záručnej doby, urobil tak po uplynutí záručnej doby. Na túto skutočnosť zo zákona prihliadol aj bez návrhu. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody uzavrel, že žalobca neunesol dôkazné bremeno. V konaní ničím nepreukázal existenciu vzniku škody, čím nesplnil jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu. Keďže žalobca právo na výmenu veci za novú uplatnil po uplynutí záručnej doby a v konaní nebolo preukázané naplnenie predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovaného za škodu napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zmenil a žalobu žalobcu zamietol (§ 220 O.s.p.).

Predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu napadol dovolaním žalobca a žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudok krajského i okresného súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vytýkal súdom nesprávne právne posúdenie veci, ktoré sa týkalo posúdenia dĺžky záručnej doby, ktorá sa podľa jeho názoru mala predĺžiť o čas plynúci od uplatnenia vady listom z 10. decembra 2002 až do 22. apríla 2003, kedy malo dôjsť k „údajnému odstráneniu vady“. Žalovaný na jeho výzvy o odstránenie väd nereagoval, až po viacerých urgenciách; vytknutou vadou a uplatneným nárokom na výmenu motora a prevodovky sa zaoberal až opravou vykonanou podľa záznamu v servisnej knižke 22. apríla 2003. Ani touto „opravou“ nedošlo k výmene motora (čím nebolo vyhovené jeho požiadavke) a v dôsledku opätovnej vady na motore a neochote mimosúdne riešiť spor podal 13.5.2003 žalobu na súd. Keďže uplatnil svoje právo zo zodpovednosti za vady formou nároku na výmenu veci u žalovaného v záručnej dobe, jeho právo podľa § 626 Občianskeho zákonníka nezaniklo. Podľa jeho názoru krajský súd pochybil, keď uzavrel, že svoj nárok zo zodpovednosti za vady si neuplatnil v záručnej dobe, ktorá sa v dôsledku dvoch opráv v novembri 2002 mala predĺžiť len o dva dni. Ďalej vytýkal súdom, že pri hodnotení charakteru väd vychádzali zo záverov znalca uvedeným v znaleckom posudku č. 55/2005. Posúdenie skutočností rozhodných pre označenie vady za odstraniteľnú alebo neodstraniteľnú neprislúcha znalcovi, ale súdu. Pokiaľ ide o zamietnutie jeho žaloby na náhradu škody v zmysle ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie základných predpokladov pre vznik zodpovednosti za škodu podľa jeho názoru žalovaný nesplnil svoju prevenčnú povinnosť zamedziť vzniku škody na vozidle, a tým ani svoju právnu povinnosť, porušením ktorej došlo k vzniku škody. Prevenčná povinnosť žalovaného mala spočívať v tom, že neodstránil vadu ihneď pri jej vytknutí a vadu neodstránil požadovaným spôsobom a to výmenou motora (žalovaný volil opätovnú opravu motora). Táto skutočnosť sa podľa jeho názoru má preukazovať, že žalovaný nevynaložil všetko úsilie, aby vzniku škody na jeho strane zamedzil. Trval na tom, že jeho nárok uplatňovaný z dôvodu spôsobenia škody je opodstatnený.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobcu žiadal, aby dovolací súd jeho dovolanie zamietol a žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania, ktoré aj vyčíslil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez

nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Bez ohľadu na to, či odvolací súd rozhodol rozsudkom alebo uznesením ustanovenie § 237 O.s.p. pripúšťa dovolanie proti jeho rozhodnutiu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z vád vymenovaných pod písmenami a/ až g/. Na tieto vady konania musí dovolací súd prihliadnuť ex officio, teda vždy, či už ich existenciu účastník namieta alebo nie (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Dovolateľ nenamietal vadu podľa ustanovenia § 237 O.s.p. a dovolací súd ani existenciu vád uvedených pod písmenami a/ až g/ nezistil.

Dovolanie žalobcu smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu zamietol.

Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné, ak smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Dovolanie žalobcu smeruje proti zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej, preto je prípustné.

Žalobca v dovolaní uplatnil dovolacie dôvody v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. tvrdiac, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolací súd existenciu inej vady, z obsahu spisu, nezistil.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., dovolateľ tvrdil, že napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav veci; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil náležitý právny predpis alebo síce aplikoval správny predpis, ale ho nesprávne interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že odvolací súd správne rozhodol ak rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a žalobu žalobcu zamietol.

Z listu žalobcu z 9. decembra 2002 vyplýva, že tento iba konštatuje vykonanie určitých opráv na motorovom vozidle, poukazuje, ktoré vady podľa jeho názoru neboli odstránené, ale ohľadom tých vád, ktoré neboli odstránené si neuplatňuje žiaden zákonný nárok zo zodpovednosti za vady, t.j. neuvádza, že žiada o ich odstránenie formou napr. opravy. Až následne v závere svojho listu uvádza požiadavku výmeny motora.

Uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady má povahu jednostranného právneho úkonu. Je preto potrebné zaoberať sa vždy tým, či je tento právny úkon platný. Neplatné, a teda i neúčinné by bolo napr. natoľko neurčité uplatnenie práva, z ktorého by nebolo možné vyvodiť, či a aké konkrétne právo zo zodpovednosti za vady mal kupujúci pri svojom prejave vôle na mysli. Za neplatné treba považovať i uplatnenie práva zo zodpovednosti za vady bez toho, aby kupujúci vytkol vadu, z ktorej ním zvolené právo vyvodzuje (R 22/1983).

S poukazom na vyššie uvedené dovolateľ svojim listom dal žalovanému najavo iba svoj nárok na výmenu veci – motora, pretože ohľadne ostatných vád, ktoré označil ako neodstránené, neuviedol žiaden návrh.

Z obsahu spisu však nie je zrejmé, že by si žalobca skutočne uplatnil u žalovaného počas plynutia záručnej doby nárok na výmenu motora a prevodovky (nepreukázal skutočné dôjdenie reklamačného listu, prípadne inej formy reklamácie žalovanému) a z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že nárok na výmenu motora prvýkrát žalobca uplatnil až v liste z 6.2.2003, t.j. po uplynutí záručnej doby. Keďže po uplynutí záručnej doby žalobca uplatnil nárok na výmenu celého motorového vozidla a to na pojednávaní okresného súdu 30. marca 2004, treba prisvedčiť odvolaciemu súdu, ktorý konštatoval, že žalobca svoj nárok na výmenu celého vozidla realizoval až po uplynutí záručnej doby; jeho právo preto v zmysle § 626 ods. 1 Občianskeho zákonníka zaniklo. K zániku práva tým, že sa včas neuplatnilo, musí súd prihliadať aj bez návrhu.

K námietke žalobcu, že žalovaný neodstránil vadu na motore jeho výmenou, tak ako požadoval, ale volil opravu motora, je potrebné uviesť, že posúdenie toho, aký postup pri odstraňovaní vady veci zvolí prináleží zásadne organizácii určenej na vykonanie záručných

opráv. Z ustanovení občianskeho zákonníka nevyplýva výslovne právo kupujúceho na odstránenie vady určitým spôsobom. Požiadavka na výmenu vadnej súčiastky sa neopiera o samostatné právo kupujúceho na výmenu, ale len o formu realizácie práva na odstránenie vady (R 22/1983).

Znalec poverený vypracovaním znaleckého posudku hodnotil len charakter vád na motorovom vozidle z hľadiska toho, či sú vady prítomné a či majú povahu vád odstraniteľných alebo neodstraniteľných. Tieto otázky by nemohol súd vyriešiť, pretože nemá dostatočné odborné vedomosti na posúdenie či konkrétnu vadu je možné odstrániť opravou alebo má povahu vady neodstraniteľnej či prípadne bráni užívaniu veci.

Pokiaľ ide o námietku dovolateľa týkajúcu sa náhrady škody táto je nedôvodná, pretože žalobca v konaní nijako nepreukázal, že mu reálne vznikla škoda, rovnako ako nepreukázal, že žalovaný ako účastník občianskoprávneho vzťahu nesplnil svoju prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, ktorú treba posudzovať so zreteľom na ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka. Aj zo servisnej knižky motorového vozidla vyplynulo, že nahlásenie vady na motorovom vozidle žalovaný odstraňoval, čím z jeho strany nedošlo k porušeniu právnej povinnosti. Rovnako k porušeniu jeho povinnosti nedošlo, ak sa rozhodol odstrániť nahlásené vady ich opravou a nie hneď výmenou motora, ako požadoval žalobca. Napokon žalobca ani neprodukoval žiadne dôkazy, ktorými by preukázal naplnenie predpokladov vzniku škody ako aj jej výšky. Táto povinnosť v konaní jednoznačne pritom zaťažovala žalobcu, ako nositeľa dôkazného bremena.

Dovolací súd takisto poukazuje v podrobnostiach na výstižné dôvody rozhodnutia odvolacieho súdu, s ktorými sa stotožňuje.

Ďalšie námietky žalobcu preto považoval za právne bezvýznamné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že dovolací dôvod namietaný žalobcom podľa ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. nebol daný. Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní neboli zistené ani ďalšie dôvody, ktoré by mali za následok nesprávnosť dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

Úspešnému žalovanému vzniklo v dovolacom konaní právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu priznal náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcich v právnom zastúpení advokátom. Výpočtový základ sporu je 8 564,03 € (cena vozidla) plus 1 978,36 € (náhrada škody) spolu 10 542,39 €. Z toho jeden úkon právnej služby [písomné vyjadrenie k dovolaniu (§ 14 ods. 1 písm. g/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.)] je 270,53 €, náhrada poštovného 0,83 € a režijný paušál 5,91 €, spolu 277,27 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

